

ה"ת 55592/03/17 - שי קנאפו, מימון קנאפו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 55592-03-17 קנאפו ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 115074/2016

בפני כבוד השופטת קרן מילר
מבקשים
1. שי קנאפו
2. מימון קנאפו
נגד
מדינת ישראל

בשם המבקשים עו"ד רועי אוהיון

בשם המשיבה רס"ב משולם אהרון

החלטה

- המבקש 1 נעצר במסגרת פרשיה רחבת היקף ונחקר בחשד לעבירות של ארגון הימורים בלתי חוקיים, הלבנת הון והשמטת הכנסות. המבקש 2 הינו אביו של המבקש 1 שאינו חשוד בפרשה. מתבקשת החזרת רכוש שנתפס, רכב וחשבון בנק, השייך לפי הטענה למבקש 2.
- לטענת ב"כ המבקשים הכספים המצויים בחשבון הבנק הרשום על שם המבקש 2 מקורם במכר דירה ובפיצויים. לטענתו, הכספים על סך 700,000 ₪ הופקדו לפיקדון עוד בשנת 2012. צוין כי המבקש 2 הינו אדם חולה ונכה וזקוק לכספים. עוד נטען כי למבקש 1 ואחיו אין חשבונות בנק מסיבותיהם שלהם. לפיכך המבקש 2 שילם את הוצאותיהם והם היו מחזירים לו את הכספים לחשבון.
- לגבי הרכב נטען כי המבקש 2 אמנם אינו נוהג בו, אך הוא משמש אותו לנסיעות לטיפולים כאשר אחד מבניו מסייע אותו.
- לגבי המדיה המגנטית שנתפסה נטען כי יש להעתיק את החומרים ולהחזיר את המכשירים למבקשים.
- ב"כ המשיבה טען כי חשבון הבנק של המבקש 2 הוקפא על בסיס חומר חקירה שהוצג לבית המשפט לפני החקירה הגלויה. יש בחשבון פיקדון בסך של 700,000 ₪ ויתרת עו"ש של 98,000 ₪. בנוסף נתפסו מזומנים ושיקים ורכב הרשום על שם המבקש 2. לטענתו הרכב הוא בשליטתו של המבקש 1 ולכן יש להחזירו בתנאים ותחת הפקדה.
- לגבי המדיה המגנטית נטען כי יש מקום לאפשר החזקתה למשך 180 יום בהתאם לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיתוף) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן "הפסד"פ") וכי יש אפשרות כי יבקשו לחלט את הטלפונים הניידים בסוף ההליך.
- יצוין כי בהסכמת הצדדים ניתנה החלטת ביניים לפיה יועברו 70,000 ₪ מחשבון העו"ש של המבקש 2

לפיקדון. פיקדון זה ויתר הפיקדונות הקיימים יוקפאו ולא ינתן כנגדם אשראי או הלוואות, ושאר הכספים בחשבון העו"ש ישוחררו לפעילות רגילה.

8. כמו כן בהמשך לדיון הגישו שני הצדדים מסמכים להוכחת טענותיהם הנוגעים בעיקר לחשבון הבנק הרשום על שמו של המבקש 2.

9. בהחלטות קודמות בפרשה עמדתי בהרחבה על המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית (ראו למשל ה"ת 23652-03-17 גרסון נ' מדינת ישראל (26.3.17)). בקצרה אומר כי מקום בו קיים יסוד סביר להניח כי נעברו עבירות על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 יחד עם עבירות נלוות, ניתן עוד בטרם הגשת כתב אישום לפעול לחילוט זמני של רכוש בשווי הרכוש שנעשתה בו עבירה או הושג בעבירה, וזאת בהתאם למסלול המותווה בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

10. בענייננו הוצגו לי חומרים המקימים חשד סביר למעורבות דומיננטית של המבקש 1 בארגון שהפעיל הימורים בלתי חוקיים במהלך תקופת זמן ממושכת וגרף במסגרת זו רווחים של מיליוני שקלים.

11. בראש הארגון על פי החשד עמד חשוד אחר אשר הפעיל מתחתיו סוכנים רבים שהיו בקשר עם המהמרים, הרוויחו אחוזים מסוימים, והעבירו חלק מהרווחים לידי ראש הארגון. המבקש 1 אמנם אינו חשוד להיות ראש הארגון, אך על פי החשד פעל מתחתיו והיה סוכן שהפעיל הימורים רבים דרכו. החשד שהוצג לי מייחס למבקש 1 עבירות בסך כ-4 מיליון ₪.

12. מהאמור עולה כי יש מקום לאפשר בשלב הזמני בנוגע למבקש 1 חילוט רכוש בשווי המגיע עד 4 מיליון ₪. אוסיף כי חומרי החקירה כבר מצויים בבחינה של הפרקליטות כך שיש לקוות כי בחודשים הקרובים יתקבלו החלטות שיאפשרו להעריך מחדש את הצורך בחילוט זמני לגבי כל אחד מהמעורבים ואת היקפו.

13. עוד אציין כי רבים מהחשודים שבפרשה אינם נוהגים לרשום על שמם רכוש כלשהו וכן נוהגים לרכוש את הרכוש, כגון רכבים, במימון גבוה ובהון עצמי נמוך. לא ניתן להימנע מהחשד כי דרכי פעולה אלו נועדו להתמודד עם החשש לחילוט הרכוש במקרה שייתפסו.

14. מחומר החקירה שהוצג לי עולה כי הרכב שנתפס הרשום על שם המבקש 2 משמש למעשה את המבקש 1 באופן בלעדי והמבקש 1 אף משלם עבורו את הביטוח. למעשה המבקש 2, אשר כלל אינו נוהג, אומר זאת מפורשות. אמנם נטען כי חלק מהרכב מומן מחשבונו של המבקש 2, אך כפי שנראה להלן חשבון זה אף הוא למעשה בשימוש העיקרי של המבקש 1 ואחיו. כמו כן יתכן והמבקש 1 הסיע ברכב את המבקש 2 בהתאם לצורך אך עובדה זו אינה הופכת את הרכב לרכבו של המבקש 2.

15. מהאמור עולה כי יש מקום לשחרור הרכב בתנאים המקובלים ובהפקדה של 30% מערכו. מחומרי החקירה עולה כי שולם על הרכב בעת קנייתו סך של 180,000 ₪.

16. לפיכך הרכב ישוחרר בתנאים הבאים:

א. תירשם הערת אזהרה במשרד הרישוי לטובת המדינה.

ב. המבקשים ימציאו פוליסת ביטוח מקיף על הרכב לטובת המדינה.

ג. ייאסר על המבקשים או מי מטעמם לעשות כל דיספוזיציה ברכב.

ד. המבקשים יפקידו סך של 54,000 ₪ בהתאם להוראות נציג המשיבה.

עמוד 2

17. באשר לכספים במזומן שנתפסו הרי שלא ניתן להורות על חלופת תפיסה ולפיכך בשלב זה הם יוותרו בידי המשיבה.
18. באשר לחשבון הבנק הרשום על שם המבקש 2, עולה מחומרי החקירה כי מדובר בחשבון המשמש את האב ובניו. למעשה, כעולה מהודעות בתיק החקירה, מי שעושה שימוש בכרטיס האשראי של המבקש 2 הוא המבקש 1 ואחיו.
19. יש להוסיף כי למבקש 1 אין חשבון בנק משלו, וכי הכנסותיו היחידות של המבקש 2 הן מביטוח לאומי המגיעות לכ-2,500 ₪ בחודש בלבד. עובדות אלו מתיישבות עם חומרי החקירה המצביעים על כך שהמבקש 1 מפקיד כספים לחשבון הבנק של המבקש 2 כך שרוב ההתנהלות בחשבון זה שייכת למבקש 1 ולאחיו.
20. מהפעולות הנעשות בחשבון עולה כי מלבד הכנסות מביטוח לאומי השייכות למבקש 2 ישנן פעולות רבות של הפקדה ומשיכת כספים השייכות לפי האמור לעיל למבקש 1 ולאחיו. באשר לאח מדובר באדם המצוי בפשיטת רגל. מהדו"חות שהגיש בעניין עולה כי הכנסותיו והוצאותיו מאוזנות כך שלמעשה הכספים שהצטברו בחשבון העו"ש אינם שייכים לו וניתן לייחסם למבקש 1.
21. מלבד חשבון העו"ש ישנו פיקדון על סך כ-730 אלף ₪. המשיבה מודה כי היה קיים פיקדון עוד בשנת 2010 על סך 500 אלף ₪, אך טוענת כי המבקש 2 לא נזקק למשך כספים ממנו בגלל הפקדות שביצעו המבקשים לחשבונו במהלך השנים, הפקדות שחלקם מקורם בעבירות. המשיבה מציגה ניתוח של החשבון ממנו עולה כי ההוצאות בחשבון החל משנת 2010 עולות על ההכנסות בו בכ-150 אלף ₪.
22. עוד יצוין כי מהודעתו של המבקש 2 עולה כי בעת פרישתו קיבל פיצויים על סך 250,000 ₪ וכי לפני כ-20 שנה מכר דירה בכ-120 אלף דולר אך רק חלק מהכסף הופקד בחשבונו.
23. מניתוח החשבון שהגישו המבקשים עולה כי עוד בשנת 2012 היו לזכותו של המבקש 2 פיקדונות וחשכונות על סך כ-950 אלף ₪. אציין כי החשד הסביר שהוצג לי עניינו בעבירות החל משנת 2014. מנגד, צודקת המשיבה כי חלק מההוצאות של המבקש 2, בסכום העולה על הכנסותיו היחידות מביטוח לאומי, שולמו מכספי העבירות שנצברו במהלך שנים אלו.
24. יש לאזן בעניין זה בין הפגיעה בקניינו של המבקש 2 אשר אינו חשוד בפלילים, לבין הקושי הנובע מערבוב כספים בין המבקש 1 החשוד בפלילים לבין אביו והאינטרס הציבורי, אם יורשע המבקש 1, לחלט רכוש אשר יוכח בהליך העיקרי כרכוש השייך למבקש 1.
25. האיזון הראוי לטעמי בשלב הנוכחי הוא החזרת כספים מהפיקדון על סך של 600,000 ₪ לידי המבקש 2, פיקדון שנראה כי חלק משמעותי ממנו מבוסס על כספיו של המבקש 2 וחשכונותיו ממקורות שונים. נתתי דעתי לכך שחלק מפיקדון זה היה נמשך על ידי המבקש 2 במהלך שלוש השנים האחרונות לכיסוי הוצאותיו ללא הכנסותיו של המבקש 1 שהועברו לחשבון. מנגד יש לאזן את האמור עם העובדה שבשנת 2012 הסכום המצטבר בפיקדון ובחיסכון שעמד לרשות המבקש 2 היה גבוה יותר כאמור לעיל. לגבי רכיב העו"ש אני סבורה כי יש לאפשר למשטרה להמשיך להחזיקו. כזכור, בהסכמת הצדדים כבר הוחזרו כ-26 אלף ₪ מהכספים בחשבון העו"ש לשימושם של המבקשים.
26. המסקנה היא כי סך של 600,000 ₪ מתוך הפיקדון יוחזר למבקש 2 לשימושו החופשי. יתרת הכספים בפיקדון תועבר לחשבון החילוט של האפוטרופוס הכללי.

27. באשר למדיה המגנטית שמוחזקת על ידי המשיבה. מטרת ההחזקה שנטענה הינה כפולה- הן לצורך הצגת ראיות במשפט; והן לצורך שקילת חילוט. נטען כי למשטרה יש זכות להחזיק במדיה למשך 180 יום על פי הפסד"פ.

28. בניגוד לטענת המשיבה ההלכה הקיימת כיום היא כי טלפון נייד מוגדר כ"מחשב" לצורך הפסד"פ ולפיכך החזקתו היא למשך 30 יום (ע"פ (ת"א) 61187-06-14 **קורס נ' מדינת ישראל** (30.3.2015); עם זאת ראו רע"פ 536/16 **בניזרי נ' התובע הצבאי הראשי - מדינת ישראל** (1.2.2016) שם הושארה קביעה זו בצריך עיון).

29. אם מדובר בתכלית החזקה בשל מציאת ראיה בטלפונים הרי שיש לנהוג על פי הלכת **עמר** (רע"פ 5440/16 **מדינת ישראל נ' עמר** (14.8.2016)) לפיה על המשטרה להעתיק את החומר המצוי במכשיר ולהחזיר את המכשיר עצמו לידי החשוד, וזאת בכפוף לחתימה של החשוד כי ההעתקה שבוצעה נאמנה למקור וכי לא יעלה טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר.

30. אם תכלית ההחזקה הינה חילוט הרי שיש מקום להמשך החזקה במכשירים. לחלופין ניתן יהיה להגיע להסכמה בין הצדדים על הפקדת סכום כסף בשווי המכשירים תמורת החזרתם.

31. אשר על כן על המשטרה לגבש עמדתה לגבי המדיה המגנטית שנתפסה עד ליום 13.7.2017. אם אין כוונת חילוט של המדיה יש להחזיר את המכשירים למבקשים בכפוף לקיומה של אפשרות טכנית להעתקת החומרים מתוכם לצרכי המשטרה וחתירתם של המבקשים כי מדובר בהעתקה נאמנה למקור וכי לא תעלה טענה בדבר כלל הראייה הטובה ביותר.

32. אם תצהיר המשיבה כי יש כוונה לחלט את המכשירים ניתן יהיה בשלב זה להמשיך ולהחזיקם למשך 180 יום.

33. אני מעכבת את ביצוע החלטתי עד ליום 13.7.2017 על מנת לאפשר הגשת ערר.

34. המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים. חומרי החקירה יוחזרו למשיבה.

35. **זכות ערר כחוק.**

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ז, 29 יוני 2017, בהעדר הצדדים.